

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/30/EÜ,

23. aprill 2009,

millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ seoses bensiini, diislikütuse ja gaasiõli spetsifikatsioonidega ja kehtestatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamise mehhanism ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 1999/32/EÜ seoses siseveelaevades kasutatava kütuse spetsifikatsioonidega ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 93/12/EMÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95 ja artikli 175 lõiget 1 seoses käesoleva direktiivi artikli 1 lõikega 5 ja artikliga 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiivis 98/70/EÜ (bensini ja diislikütuse kvaliteedi kohta) ⁽³⁾ kehtestatakse maanteetranspordis ja väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates kasutatava bensiini ja diislikütuse miinimumspetsifikatsioonid.

(2) Üks 22. juuli 2002. aasta otsusega nr 1600/2002/EÜ ⁽⁴⁾ loodud ühenduse kuuendas keskkonnavalas tegevusprogrammis püstitatud eesmärged on saavutada õhu kvaliteedi tase, mis ei suurendaks märkimisväärset negatiivset mõju või ohtu inimeste tervisele ja keskkonnale. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivile 2008/50/EÜ (välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta) ⁽⁵⁾ lisatud avalduses tunnistas komisjon vajadust vähendada kahjulike õhusaasteainete heitkoguseid, kui soovitakse teha suuri edusamme ühenduse kuuendas keskkonnavalas tegevusprogrammis seatud eesmärkide saavutamiseks, ning nägi eelkõige ette uute õigusaktide ettepanekud, mis vähendaksid täiendavalt peamiste saasteainete liikmesriikide lubatud siseriiklike heitkoguseid, vähendaksid heitkoguseid bensiinimootoriga autode tankimisel teenindusjaamades ning käsitleksid kütuste, sh laevakütuste väävlisaldust.

(3) Ühendus on Kyoto protokollis raames võtnud kasvuhoonegaaside heitkogustega seotud kohustused aastateks 2008–2012. Ühendus on võtnud ka kohustuse vähendada ülemaailmse kokkuleppe raames 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid 30 % võrra ja ühepoolset 20 % võrra. Nende eesmärkide saavutamisele peavad kaasa aitama kõik sektorid.

(4) Transpordist pärinevate kasvuhoonegaaside ühte aspekti on põhjalikult käsitletud ühenduse poliitikas CO₂ ja sõidautode kohta. Märkimisväärne osa ühenduse kasvuhoonegaaside üldkogusest pärineb transpordis kasutatavast kütusest. Kütuse elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamine aitab ühendusel saavutada kasvuhoonegaaside heitkoguse vähendamise eesmärged transpordis kasutatava kütuse süsinikusalduse vähendamise kaudu.

(5) Ühendus on vastu võtnud eeskirjad, mis piiravad kerg- ja raskeveokite saasteainete heitkoguseid. Kütusespetsifikatsioon on üks viis, millega lihtsustada nimetatud heidete piirnormide täitmist.

(6) Erandid bensiini maksimaalsest aururõhust suveperioodil peaksid piirduma nende liikmesriikidega, kus on madalad suvised õhutemperatuurid. Seega on asjakohane selgitada, millistes liikmesriikides tuleks erandid lubada. Need on põhimõtteliselt liikmesriigid, kus keskmine temperatuur enamikul nende territooriumist on alla 12 °C vähemalt kahe kuu jooksul kolmest, milleks on juuni, juuli ja august.

(7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1997. aasta direktiivis 97/68/EÜ (väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavate sisepõlemismootorite heitgaaside ja tahkete heitmete vähendamise meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ⁽⁶⁾ sätestatakse piirmäärad väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate mootorite heitkogustele. Nimetatud liikurmasinate nõuetekohaseks töötamiseks on vaja nimetatud mootorite toimimiseks sobivat kütust.

(8) Maanteetranspordivahendite kütuse põlemine põhjustab umbes 20 % ühenduse kasvuhoonegaaside heidete üldkogusest. Ühe lähenemisviisina heitkoguste vähendamiseks nähakse ette vähendada nimetatud kütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid. Seda on

⁽¹⁾ ELT C 44, 16.2.2008, lk 53.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58.

⁽⁴⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 152, 11.6.2008, lk 43.

⁽⁶⁾ EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1.

- võimalik teha mitmel viisil. Arvestades ühenduse soovi vähendada veelgi kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja maanteetranspordi märkimisväärset panust nendes heitkogustesse, on soovitatav kehtestada mehhanism, mille järgi kütusetarnijad teatavad tarnitava kütuse elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogused ja vähendavad neid alates 2011. aastast. Biokütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamise meetodika peaks vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta) alusel kehtestatud kasvuhoonegaaside heitkoguste mõju arvutamise meetodikale.
- (9) Tarnijad peaksid 31. detsembriks 2020 järk-järgult vähendada tarnitud kütuse või energia elutsükli jooksul tekkivaid kasvuhoonegaaside heitkoguseid energiaühiku kohta kuni 10 %. Nad peaksid saavutama vähemalt 6 % vähendamise 31. detsembriks 2020, võrreldes ELi keskmise tasemega fossiilkütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste osas energiaühiku kohta 2010. aastal tänu biokütuste ja alternatiivsete kütuste kasutamisele ning tootmiskohtades tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisele. Olenevalt läbivaatamise tulemustest peaks see hõlmama täiendavat 2 % vähendamist süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise keskkonnaohutute tehnoloogiate ja elektrisõidukite kasutamise abil ning veel 2 % vähendamist heitkoguste vähendamise ühikute ostmisega Kyoto protokolliga puhta arengu mehhanismi kaudu. Need täiendavad vähendamisid ei tohiks olla liikmesriikidele ja kütusetarnijatele käesoleva direktiivi jõustumisel siduvad. Läbivaatamisel tuleks käsitleda nende mittesiduvat iseloomu.
- (10) Biokütuse tootmine peaks olema säästev. Seepärast tuleks nõuda, et biokütused, mida kasutatakse kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärkidega, vastaksid säästlikkuse kriteeriumidele. Selleks et tagada energia- ja keskkonnapoliitikates ühtne lähenemine ning et vältida täiendavaid kulusid ettevõtjatele ja keskkonnanormide vastuolusid, mis tuleneksid ebahühtlasest lähenemisest, on oluline sätestada samad biokütuste kasutamise säästlikkuse kriteeriumid ühelt poolt käesoleva direktiivi tähenduses ja teiselt poolt direktiivi 2009/28/EÜ tähenduses. Samadel põhjustel tuleks selles kontekstis vältida topeltaruandlust. Komisjon ja pädevad riiklikud asutused peaksid lisaks koordineerima oma tegevusi spetsiaalselt säästlikkuse aspektide eest vastutava komitee raames.
- (11) Kasvav ülemaailmne nõudlus biokütuste järele ja käesolevas direktiivis biokütuste kasutamiseks sätestatud soodustused ei tohiks anda tõuget bioloogiliselt mitmekesise maa hävitamiseks. Selliseid taastumatuid ressursse, mis on mitmes rahvusvahelises dokumendis tunnustatud inimkonnale väärtuslikuks, tuleks säilitada. Ühenduse tarbijatele oleks lisaks sellele moraalselt vastuvõetamatu, et nendepoolne suurenev biokütuste kasutamine tooks kaasa bioloogiliselt mitmekesise maa hävitamise. Seepärast on vaja sätestada säästlikkuse kriteeriumid, millega tagatakse, et biokütuste suhtes saab kohaldada soodustusi üksnes juhul, kui on tagatud, et need ei pärine bioloogiliselt mitmekesiselt maa-aladelt või kui looduskaitsealadeks või haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsmiseks määratud maa-alade puhul on asjakohane pädev asutus tõendanud, et asjaomase tooraine tootmine ei ole nimetatud eesmärkidega vastuolus. Säästlikkuse kriteeriumide puhul tuleks käsitleda metsa bioloogiliselt mitmekesisena, kui tegemist on ürgmetsaga, järgides määratlust, mida ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon (FAO) kasutab oma ülemaailmses metsaressursside hindamises, mille alusel maailma riigid esitavad andmeid oma ürgmetsade ulatuse kohta, või kui see on siseriiklike õigusaktide alusel looduskaitse all. Siia hulka peaksid kuuluma ka maa-alad, kus leiab aset mittepuiduliste metsasaaduste korjamine, tingimusel et inimtegevuse mõju on väike. Teisi FAO poolt määratletud metsaliike, nagu inimtegevusest mõjutatud looduslikud metsad, poollooduslikud metsad ja istandused, ei tuleks käsitleda ürgmetsana. Lisaks sellele on teatavate parasvöötme ja troopiliste rohumaade, sealhulgas suure bioloogilise mitmekesisusega savannide, steppide, võsamaade ja preeriade suurt bioloogilist mitmekesisust arvestades asjakohane, et sellistelt maa-aladelt pärit toorainest saadud biokütuste suhtes ei tohiks kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud soodustusi. Komisjon peaks kehtestama asjakohased kriteeriumid ja geograafilise ulatuse, et määratleda sellised bioloogiliselt mitmekesised rohumaad vastavalt parimatele kättesaadavatele teaduslikele tõenditele ja vastavatele rahvusvahelistele standarditele.
- (12) Maakasutuse muutmisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste mõju arvutamisel peaks ettevõtjatel olema võimalik kasutada tegelikke andmeid süsinikuvarude kohta, mis on seotud maa võrdluskasutusega ja maakasutusega pärast maakasutuse muutmist. Neil peaks olema võimalik kasutada ka standardväärtuseid. Valitsustevahelise kliimamuutuste rühma töö on nendele standardväärtustele asjakohaseks aluseks. Kõnealusel tööil puudub praegu selline väljendusviis, mis oleks ettevõtjate poolt koheselt kohaldatav. Komisjon peaks seega koostama juhendi, mis tugineb kõnealusele tööle ning moodustaks aluse süsinikuvaru muutuste arvutamisele käesoleva direktiivi tähenduses, sealhulgas seoses metsaaladega, mille võrade liitus on 10–30 %, savannidega, võsamaadega ja preeriatega.

- (13) Komisjonil on asjakohane töötada välja meetodid, et hinnata turbarabade kuivendamise mõju kasvuhoonegaaside heitkogustele.
- (14) Maad ei tohiks biokütuste tootmiseks kasutusele võtta, kui maakasutuse muutmise käigus toimuvat süsinikuvaru vähenemist ei saa kliimamuutustega võitlemise kiireloomulisust arvesse võttes mõistliku ajavahemiku jooksul kompenseerida biokütuste tootmisest tuleneva kasvuhoonegaasi vähenemisega. See väldiks ettevõtjate poolt tarbetute ja koormavate uuringute tegemist ning sellist suure süsinikusaldusega maakasutuse muutmist, mis osutuks biokütuste tooraine viljeluseks ebasobivaks. Ülemaailmse süsinikuvaru ülevaated osutavad, et sellesse kategooriasse tuleks lisada märgalad ja püsivalt metsaga kaetud alad, mille võrade liitus on üle 30 %. Lisada tuleks ka metsaga kaetud alad, mille võrade liitus on 10–30 %, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et nende süsinikuvaru on piisavalt madal, et õigustada nende alade kasutuse muutmist vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjadele. Märgalade osutamise puhul tuleks võtta arvesse 2. veebruaril 1971. aastal Ramsaris vastu võetud rahvusvahelise tähtsusega märgalade, eriti veelindude elupaikade konventsioonis sätestatud määratlust.
- (15) Käesolevas direktiivis sätestatud soodustused edendavad biokütuste suurenenud tootmist kogu maailmas. Kui biokütused valmistatakse ühenduses toodetud toorainest, peaksid need vastama ka ühenduse põllumajandusalastele keskkonnanõuetele, sealhulgas põhjavee ja pinnavee kvaliteedi tagamise nõuetele, ning sotsiaalsetele nõuetele. Samas tekitab muret asjaolu, et teatud kolmandates riikides võib biokütuste tootmine mitte vastata minimaalsetele keskkonna- või sotsiaalsetele nõuetele. Seetõttu on asjakohane julgustada olulisi keskkonna- ja sotsiaalseid kaalutlusi arvessevõtivate mitme- ja kahepoolsete kokkulepete ja vabatahtlike rahvusvaheliste või riiklike kavade väljatöötamist, et edendada biokütuste säästvat tootmist kogu maailmas. Selliste kokkulepete või kavade puudumisel peaksid liikmesriigid ettevõtjatelt nõudma aruandeid nende teemade kohta.
- (16) Säästlikkuse kriteeriumid on tõhusad üksnes siis, kui tänu neile muutub turuosaliste käitumine. Need muutused leiavad aset ainult juhul, kui nendele kriteeriumidele vastavaid biokütuseid müüakse kõrgema hinnaga kui kriteeriumidele mittevastavaid kütuseid. Kriteeriumidele vastavuse kontrollimisel kasutatava massibilansimeetodi kohaselt on olemas konkreetne seos säästlikkuse kriteeriumidele vastavate biokütuste tootmise ning biokütuste tarbimise vahel ühenduses, mis tagab asjakohase tasakaalu pakkumise ja nõudluse vahel ning kõrgema hinna, kui see on süsteemides, kus selline seos puudub. Säästlikkuse kriteeriumidele vastavate biokütuste kõrgema hinnaga müümise tagamiseks tuleks kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks seetõttu kasutada massibilansimeetodit. See peaks säilitama süsteemi terviklikkuse ja vältima samal ajal tarbetut koormust tööstusele. Tuleks läbi vaadata ka muud kontrollimeetodid.
- (17) Vajaduse korral peaks komisjon võtma nõuetekohaselt arvesse aastatuhande ökosüsteemi hinnangut, mis sisaldab kasulikke andmeid vähemalt niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukordades peamisi ökosüsteemi teenuseid, näiteks valgalade kaitse ja kaitse erosiooni eest.
- (18) Kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamisel tuleks arvesse võtta kütuste tootmise ja kasutamise kaassaaduseid. Poliitika analüüsimisel on kohane kasutada asendusmeetodit, kuid üksikute ettevõtjate ja üksikute transpordis kasutatava kütuse saadetiste reguleerimisel ei ole asendusmeetodi kasutus kohane. Sellisel juhul on kõige asjakohasem energia jaotamise meetod, kuna seda on lihtne kohaldada, see on ajaliselt prognoositav ja see vähendab vastupidise mõjuga soodustusi ning annab tulemusi, mis on üldiselt võrreldavad asendusmeetodi abil saadud tulemustega. Poliitika analüüsimisel peaks komisjon esitama oma aruandes asendusmeetodi abil saadud tulemused.
- (19) Selleks et vältida ebaproportsionaalset halduskoormust, tuleks levinud biokütuse tootmisviiside jaoks sätestada vaikeväärtuste loetelu, mida tuleks täiendavate usaldusväärsete andmete kättesaadavaks muutmisel ajakohastada ja laiendada. Ettevõtjatel peaks alati olema õigus kasutada nimetatud loetelus kehtestatud biokütuste kasvuhoonegaaside vähendamise taset. Kui tootmisviisidest tuleneva kasvuhoonegaasi vähenemise vaikeväärtus on väiksem kui kasvuhoonegaasi vähendamise nõutav miinimumtase, peaksid tootjad, kes soovivad tõendada, et nad järgivad nimetatud miinimumtaset, näitama, et nende tootmisprotsessist tulenevad tegelikud heitkogused on vaikeväärtuste arvutustes eeldatustest väiksemad.
- (20) Nimetatud vaikeväärtused tuleb arvutada sõltumatutest teaduslikest ekspertallikatest pärinevate andmete alusel ja vajadusel tuleb neid andmeid ajakohastada, kui nimetatud allikad teevad oma töös edusamme. Komisjon peaks julgustama neid allikaid töö ajakohastamise käigus käsitlema viljelusest tulenevaid heitkoguseid, piirkondlike ja kliimatingimuste mõju, säästva põllumajanduse ja mahepõllumajanduslike meetoditega viljeluse mõju ning ühenduse ja kolmandate riikide tootjate ning kodanikuühiskonna teaduslikku panust.

- (21) Selleks et mitte soodustada biokütuste jaoks vajaliku tooraine viljelust kohtades, kus see tooks kaasa suure kasvuhoonegaasi heitkoguse, tuleks viljelusega seotud vaikeväärtusi kohaldada üksnes nende piirkondade suhtes, kus sellise mõju saab täielikult välistada. Ebaproportsionaalse halduskoormuse vältimiseks peaksid liikmesriigid siiski kehtestama viljelusest, sealhulgas väetiste kasutamisest tulenevate heitkoguste keskmised riiklikud või piirkondlikud tasemed.
- (22) Nõudlus põllumajandusliku tooraine järele kasvab kogu maailmas. Osaliselt rahuldatakse seda nõudlust põllumajandusmaa pindala suurendamise abil. Sellise tõsiselt rikutud või tugevalt saastunud maa taastamine, mida ei ole praeguses seisus võimalik põllumajanduslikel eesmärkidel kasutada, oleks üks võimalus viljelusmaa pindala suurendamiseks. Kuna biokütuste edendamine suurendab nõudlust põllumajandusliku tooraine järele, tuleks säästlikkuskavaga edendada taastatud rikutud maa kasutamist. Isegi kui biokütused ise on valmistatud toorainest, mis on kasvatatud juba põllumajanduslikult kasutataval maal, võib biokütuste edendamisest tingitud teravilja nõudluse netosuurenemine põhjustada haritava maa netosuurenemise. See võib toimuda suure süsinikuvaruga maa-alal, millisel juhul toimuks kahjulik süsinikuvaru vähenemine. Nimetatud ohu leevendamiseks on asjakohane kehtestada kaasnevad meetmed, et julgustada juba põllumajanduslikult kasutatava maa tootlikkuse suurendamist, rikutud maa kasutamist ning selliste säästlikkuse nõuete kehtestamist, mis oleks võrreldavad käesolevas direktiivis ühenduse biokütuse kasutamise kohta sätestatud nõuetega, muudes biokütuseid tarbivates piirkondades. Komisjon peaks välja töötama konkreetsed meetodid, et vähendada miinimumini maakasutuse kaudsetest muutustest tingitud kasvuhoonegaaside heitkoguseid. Seda tehes peaks komisjon analüüsima parimate olemasolevate teaduslike tõendite põhjal muu hulgas eelkõige maakasutuse kaudsete muutuste teguri lisamist kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamisse ning vajadust stimuleerida säästlikke biokütuseid, mis vähendavad miinimumini maakasutuse muutuse mõju ja parandavad biokütuste säästlikkust seoses maakasutuse kaudse muutusega. Meetodite väljatöötamisel peaks komisjon muu hulgas käsitleda selliste biokütuste tootmisest tingitud maakasutuse kaudse muutuse võimalikku mõju, mis on toodetud toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist.
- (23) Kuna direktiivi 98/70/EÜ artiklites 7b kuni 7e sätestatud meetmed edendavad ka siseturu toimimist, ühtlustades säästlikkuse kriteeriume, millele biokütused peavad vastavalt kõnealuses direktiivis sätestatud eesmärkidele vastama, ja hõlbustades sellega vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 7b lõikele 8 liikmesriikide vahelist kaubandust kõnealuste tingimustele vastavate biokütustega, põhinevad need asutamislepingu artiklil 95.
- (24) Jätkuv tehnika areng auto- ja kütusetehnoloogia alal ning jätkuv soov tagada keskkonna- ja tervisekaitse optimaalne tase on põhjustanud vajaduse vaadata kütuste spetsifikatsioonid perioodiliselt läbi, võttes aluseks uued uuringud ja analüüsid lisandite ja biokütuse koostisosade mõju kohta saasteainete heitkogustele. Seepärast tuleks transpordis kasutatavate kütuse süsinikusalduse vähendamise hõlbustamise võimalustest korrapäraselt aru anda.
- (25) Detergentide kasutamine aitab hoida mootorid puhtana ja vähendada nii saasteainete heitkogust. Hetkel ei ole ühtegi rahuldavat meetodit kütuseproovide kontrollimiseks, millega saaks kindlaks määrata nende detergentide omadused. Seega vastutavad klientide teavitamise eest detergentidest ja nende kasutamise kasulikkusest kütuse- ja sõidukite tarnijad. Sellegipoolest peaks komisjon kontrollima, kas edasised arengud tooksid kaasa tõhusama lähenemisviisi detergentidest saadava kasu ja nende kasutamise optimeerimiseks.
- (26) Sätted, mis on seotud etanooli lisamisega bensiini, tuleks direktiivi 98/70/EÜ kohaldamisest saadud kogemusi silmas pidades uuesti läbi vaadata. Läbi tuleks vaadata eelkõige sätted, mis on seotud aururõhu piirväärtustega ja võimalikud alternatiivid, millega tagatakse, et etanoolisegude aururõhk ei ületa lubatud piirväärtusi.
- (27) Etanooli lisamine bensiini suurendab saadava kütuse aururõhku. Lisaks sellele tuleks bensiini aururõhku kontrollida, et piirata õhusaasteainete heitkoguseid.
- (28) Etanooli lisamisel bensiini muutub saadava kütusesegu aururõhk mittelineaarselt. On asjakohane võimaldada erandit selliste segude maksimaalsest aururõhust suveperioodil pärast seda, kui komisjon on läbi viinud asjakohase hindamise. Erandi tingimuseks peaks olema õhukvaliteeti ja õhureostust käsitlevate ühenduse õigusaktide täitmine. Selline erand peaks vastama aururõhu tegelikule suurenemisele, mis on tingitud teatava protsendi etanooli lisamisest bensiini.
- (29) Selleks et soodustada madala süsinikusaldusega kütuste kasutamist, järgides samas õhusaastega seotud eesmarke, peaksid bensiinitöötledajad võimalusel tegema kättesaadavaks nõutava koguse madala aururõhuga bensiini. Kuna praegu see ei toimi, tuleks suurendada teatavatel tingimustel etanoolisegude aururõhu piirväärtust, et biokütuste turg saaks areneda.

- (30) Mõnedes vanemates sõidukites ei saa kõrge biokütusesisaldusega bensiini kasutada. Need sõidukid võivad liikuda ühest liikmesriigist teise. Seepärast on asjakohane tagada nendele vanematele sõidukitele sobiva bensiini jätkuv tarnimine üleminekuperioodil. Liikmesriigid peaksid sidusrühmadega konsulteerides tagama, et sellise kütuse müügiga oleks geograafiliselt kaetud kõik piirkonnad, kus seda vaja on. Bensiini märgistus, näiteks E5 või E10, peaks olema kooskõlas Euroopa Standardikomitee (CEN) kehtestatud vastava standardiga.
- (31) On asjakohane kohandada direktiivi 98/70/EÜ IV lisa, et võimaldada viia turule kõrgema biokütusesisaldusega („B-7”) diislikütuseid, kui on ette nähtud standardiga EN 590:2004 („B5”). Seda standardit tuleks vastavalt ajakohastada ja kehtestada piirmäärad tehnilistele parameetritele, mida selles lisas ei ole, nagu vastupidavus oksüdatsioonile, leekpunkt, koksiarv, tuhasus, veesisaldus, kogusaaste, vaseriba korrosioon, määrimisvõime, kinemaatiline viskoossus, hägustumispunkt, külmfiltrite ummistumispunkt, fosforisisaldus, happearv, peroksiidid, happearvu muutumine, pihusti saastumine ja stabiliseerivad lisandid.
- (32) Et lihtsustada biokütuste tulemuslikku turustamist, ergutatakse CENi jätkama kiiresti sellise standardi väljatöötamist, mis võimaldaks segada diislikütusesse rohkem biokütust, ning eeskätt töötama välja standardi „B10” jaoks.
- (33) Tehnilistel põhjustel on vaja diislikütuses rasvhapete metüülestrite (FAME) sisalduse piirmäära. Biokütuste teiste komponentide jaoks, nagu biomassist Fischer Tropschi meetodil toodetud puhaste diislisarnaste süsivesinikud või hüdrogeenitud taimeõli, sellist piirmäära siiski vaja ei ole.
- (34) Liikmesriigid ja komisjon peaksid astuma asjakohaseid samme, et hõlbustada 10 ppm väävlisisaldusega gaasiõli turustamist enne 1. jaanuari 2011.
- (35) Spetsiifiliste metallisandite, eriti metüülsüklopentadienülmangaan trikarbonüüli (MMT) kasutamine võib suurendada riski inimeste tervisele ja kahjustada sõiduki mootorit ning heitekontrolliseadmeid. Paljud sõidukitootjad soovivad hoiduda metallisandeid sisaldava kütuse kasutamisest ja selle kasutamine võib sõiduki garantii kehtetuks muuta. Seepärast on asjakohane jälgida pidevalt MMT kütuses kasutamise mõju ja konsulteerida seejuures huvirühmadega. Kuni täiendava läbivaatamiseni on vaja astuda samme, et piirata mis tahes võimaliku kahjuliku mõju ulatust. Seepärast on asjakohane kehtestada MMT kasutamisele kütuses ülempiir, tuginedes praegu olemasolevatele teaduslikele andmetele. Seda piirmäära saaks tõsta ainult siis, kui tõestatakse, et suuremad kogused ei too kaasa ebasoovitavat mõju. Et vältida olukorda, kus tarbijad teadmatuses muudavad oma sõiduki garantii kehtetuks, tuleb lisaks nõuda, et kõik metallisandeid sisaldavad kütused oleksid vastavalt märgistatud.
- (36) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning need üldsusele kättesaadavaks tegema.
- (37) Direktiivi 98/70/EÜ rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused⁽²⁾.
- (38) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus võtta vastu rakendusmeetmed kasvuhooonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamise mehhanismi jaoks, kohandada meetodilisi põhimõtteid ja väärtusi, mis on vajalikud hindamiseks, kas säästlikkuse kriteeriumid on biokütuste puhul täidetud, kehtestada suure bioloogilise mitmekesisusega rohumaal kriteeriumid ja geograafiline ulatus, vaadata läbi kütuse MMT sisalduse piirmäär ning kohandada teaduse ja tehnika arenguga kütuse elutsükli jooksul tekkivate kasvuhooonegaaside heitkoguste arvutamise meetodeid, kütusespetsifikatsiooniga seotud lubatud analüütilisi meetodeid ja aururõhuga seotud lubatud erandit bioetanolis sisaldava bensiini puhul. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, kohandades meetodilisi põhimõtteid ja väärtusi, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliliga regulatiivmenetlusele.
- (39) Direktiivis 98/70/EÜ on mitu kütusespetsifikatsiooni, millest mõned on nüüdseks ülearused. Lisaks on selles sätestatud mitu erandit, mis on aegunud. Selguse huvides tuleks need sätted välja jätta.
- (40) Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivis 1999/32/EÜ (mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes)⁽³⁾ sätestatakse siseveetranspordis kasutatava kütuse teatud aspektid. Nimetatud direktiivi ja direktiivi 98/70/EÜ vaheline piiritlemine vajab selgitamist. Mõlema direktiiviga kehtestatakse siseveelaevades kasutatava gaasiõli maksimaalse väävlisisalduse piirmäärad. Selguse ja õiguskindluse huvides oleks asjakohane neid direktiive kohandada, selleks et need piirmäärad oleksid sätestatud ainult ühes õigusaktis.

(1) ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

(2) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

(3) EÜT L 121, 11.5.1999, lk 13.

- (41) Siseveelaevade jaoks on töötatud välja uued puhtamad mootoritehnoloogiad. Sellised mootorid töötavad üksnes väga madala väävlisisaldusega kütusega. Siseveelaevade kütuste väävlisisaldust tuleks võimalikult kiiresti vähendada.
- (42) Seepärast tuleks direktiive 98/70/EÜ ja 1999/32/EÜ vastavalt muuta.
- (43) Nõukogu 23. märtsi 1993. aasta direktiivi 93/12/EMÜ (teatud vedelkütuste väävlisisalduse kohta) ⁽¹⁾ on palju muudetud, mistõttu ei oma see enam sisulist tähtsust. Seepärast tuleks see kehtetuks tunnistada.
- (44) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt maanteesõidukites ja väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates kasutatava kütuse ühtse turu tagamist ning nimetatud masinate kütuse kasutamisel keskkonnakaitse miinimumtaseme järgimist ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 98/70/EÜ muutmise

Käesolevaga muudetakse direktiivi 98/70/EÜ järgmiselt.

- 1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse maanteesõidukitele ja väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele (sealhulgas siseveelaevadele, kui need ei ole merel), põllu- ja metsamajanduslikele traktoritele ning väikelaevadele, kui need ei ole merel:

- a) tervise ja keskkonnaga seotud põhjustel otto- ja diiselmootorites kasutatavatele kütustele tehnilised spetsifikatsioonid, võttes sealjuures arvesse nimetatud mootorite tehnilisi nõudeid, ja
- b) kütuse elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguse vähendamise eesmärk.”

- 2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt.

- a) Esimeses lõigus:

- i) asendatakse punkt 3 järgmisega:

„3. „gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevades), põllu- ja metsamajanduslike traktorites ning väikelaevades” – toornaftast saadud vedelkütus, mis kuulub CN-koodide 2710 19 41 ja 2710 19 45 (*) alla ning on mõeldud kasutamiseks direktiivides 94/25/EÜ, (**) 97/68/EÜ (***) ja 2000/25/EÜ (****) osutatud diiselmootorites;

(*) CN-koodide numbrid vastavalt ühisele tollitariifistikule (EÜT L 256, 7.6.1987, lk 1).

(**) EÜT L 164, 30.6.1994, lk 15.

(***) EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1.

(****) EÜT L 173, 12.7.2000, lk 1.”;

- ii) lisatakse järgmised punktid:

„5. „liikmesriigid, kus on madalad suvised õhutemperatuurid” – Eesti, Iirimaa, Leedu, Läti, Rootsi, Soome, Taani ja Ühendkuningriik;

6. „elutsükli jooksul tekkivad kasvuhoonegaaside heitkogused” – kõik kütusega (sealhulgas kütusesegudega) ning tarnitud energiaga seotud CO₂, CH₄ ja N₂O heidete netokogused. See hõlmab sõltumata heidete tekkimise kohast kõiki kaevandamise või maaviljeluse asjaomaseid etappe, sealhulgas maakasutuse muutusi, transporti ja jaotamist, töötlemist ja põlemist;

7. „kasvuhoonegaaside heitkogused energiäihiku kohta” – kütusega või tarnitud energiaga seotud kasvuhoonegaaside heitkogustega võrdväärse CO₂ kogumass jagatuna kütuse või tarnitud energia kogu energiasaldusega (kütuse puhul väljendatuna selle madala kütteväärtusena);

8. „tarnija” – üksus, mis vastutab selle eest, et kütus või energia läbib aktsiisimaksu punkti, või kui aktsiisi ei kehti, mis tahes muu liikmesriigi poolt määratud asjakohane üksus;

9. „biokütused” – sama tähendus nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivis 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (*).

(*) ELT L 140, 5.6.2009, lk 16”.

(1) EÜT L 74, 27.3.1993, lk 81.

b) Teine lõik jäetakse välja.

3) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiked 2 kuni 6 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagavad, et bensiini tohib nende territooriumil turule viia ainult siis, kui see vastab I lisas sätestatud keskkonnakaitselistele spetsifikatsioonidele.

Liikmesriigid võivad siiski äärepoolseimate piirkondade jaoks ette näha erisätteid sellise bensiini kasutuselevõtmiseks, mille maksimaalne väävlisisaldus on 10 mg/kg. Käesolevat sätet kohaldavad liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

3. Liikmesriigid nõuavad tarnijatelt maksimaalselt 2,7 % hapnikusisaldusega ja maksimaalselt 5 % etanoolisisaldusega bensiini turuleviimist kuni aastani 2013 ja võivad nõuda sellise bensiini turuleviimist pikemaks ajavahemikuks, kui nad peavad seda vajalikuks. Nad tagavad asjakohase teabe andmise tarbijatele bensiini biokütusesisalduse ning eriti eri bensiinisegude sobiva kasutamise kohta.

4. Madala suvise õhutemperatuuriga liikmesriigid võivad lubada lõike 5 kohaselt suveperioodil viia turule bensiini, mille maksimaalne aururõhk on 70 kPa.

Liikmesriigid, kus ei kohaldata esimeses lõigus sätestatud erandit, võivad lõike 5 kohaselt lubada suveperioodil viia turule etanoolisisaldusega bensiini, mille maksimaalne aururõhk on 60 kPa, millele lisandub III lisas nimetatud lubatud aururõhu erand, tingimusel et kasutatud etanool on biokütus.

5. Kui liikmesriigid soovivad kohaldada ühte lõikes 4 sätestatud eranditest, teavitavad nad sellest komisjoni ja esitavad kogu asjakohase teabe. Komisjon hindab erandi soovitatavust ja kestust, võttes arvesse nii:

- a) tänu suuremale aururõhule välditavaid sotsiaalmajanduslikke probleeme, sealhulgas ajaliselt piiratud tehnilise kohandamise vajadust, kui ka
- b) suurema aururõhu tagajärgi keskkonnale ja tervisele ning eelkõige mõju kooskõlale õhukvaliteeti käsitlevate ühenduse õigusaktidega nii asjaomases liikmesriigis kui ka teistes liikmesriikides.

Kui komisjoni hinnangust nähtub, et erandi tõttu kaoks kooskõla õhukvaliteeti või õhureostust, sealhulgas asjakohaseid piirväärtusi ja õhusaasteainete ülemmäärasid

käsitlevate ühenduse õigusaktidega, lükatakse taotlus tagasi. Komisjon peaks arvestama ka asjakohaseid sihtväärtusi.

Kui komisjon ei ole kogu asjakohase teabe saamisest alates kuue kuu jooksul vastuväiteid esitanud, võib asjaomane liikmesriik taotletud erandit kohaldada.

6. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid jätkuvalt lubada turustada väikest kogust pliibensiini, mille pliisisaldus on kuni 0,15 g/l, maksimaalselt 0,03 % müügi kogumahust, et kasutada seda spetsiifiliste omadustega vanades sõidukites ja levitada erihuvirühmade kaudu.”

b) Lõige 7 jäetakse välja.

4) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Diislikütus

1. Liikmesriigid tagavad, et diislikütust tohib nende territooriumil turustada ainult siis, kui see vastab II lisas sätestatud spetsifikatsioonidele.

Olenemata II lisa nõuetest võivad liikmesriigid lubada turustada diislikütust, mille rasvhappe metüülestri (FAME) sisaldus ületab 7 %.

Liikmesriigid tagavad asjakohase teabe andmise tarbijatele diislikütuse biokütusesisalduse, eelkõige FAME sisalduse kohta.

2. Liikmesriigid tagavad, et hiljemalt 1. jaanuarist 2008 võib gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevades), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades, turule viia nende territooriumil ainult sel juhul, kui selle väävlisisaldus ei ületa 1 000 mg/kg. Alates 1. jaanuarist 2011 on sellise gaasiõli maksimaalne lubatud väävlisisaldus 10 mg/kg. Liikmesriigid tagavad, et vedelkütuseid, mis ei ole selline gaasiõli, võib kasutada siseveelaevades ja väikelaevades ainult sel juhul, kui nende vedelkütuste väävlisisaldus ei ületa selle gaasiõli maksimaalset lubatud väävlisisaldust.

Liikmesriigid võivad siiski väheolulise reostuse arvessevõtmiseks tarneahelas alates 1. jaanuarist 2011 lubada, et gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevades), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades, võib sisaldada lõpp-punktis lõppkasutajatele turustamisel väävlit kuni 20 mg/kg. Liikmesriigid võivad ka lubada, et kuni 31. detsembrini 2011 võib raudteesõidukite ning põllu- ja metsamajanduslike traktorite jaoks jätkuvalt turule viia gaasiõli, mis sisaldab väävlit kuni 1 000 mg/kg, tingimusel et nad suudavad tagada, et sellega ei kahjustata heitekontrollisüsteemide nõuetekohast toimimist.

3. Liikmesriigid võivad äärepoolseimate piirkondade jaoks ette näha erisätted sellise diislikütuse ja gaasiõli kasutuselevõtmiseks, mille maksimaalne väävlisisaldus on 10 mg/kg. Seda sätet kohaldavad liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

4. Karmide talvetingimustega liikmesriikides võib diislikütuse ja gaasiõlide maksimaalse destillatsioonipunkti 65 °C juures asendada maksimaalse destillatsioonipunktiga 10 % (vol/vol) 180 °C juures.”

5) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 7a

Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine

1. Liikmesriigid määravad tarnija või tarnijad, kes vastutavad tarnitud kütuse või energia elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve eest. Maanteeõidukites kasutatava elektri tarnijate puhul tagavad liikmesriigid, et sellised tarnijad võivad ühineda lõikes 2 sätestatud vähendamise kohustusega, kui nad suudavad näidata, et nad on võimelised nendes sõidukites kasutamiseks tarnitavat elektrit nõuetekohaselt mõõtma ja jälgima.

Alates 1. jaanuarist 2011 esitavad tarnijad igal aastal liikmesriigi poolt määratud asutusele liikmesriigis tarnitud kütuste ja energia kasvuhoonegaasi intensiivsuse kohta aruande, mis sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- iga tarnitud kütuse- või energialiigi kogumaht koos ostukoha ja päritoluga ning
- kütuse elutsükli jooksul tekkivad kasvuhoonegaaside heitkogused energiaühiku kohta.

Liikmesriigid tagavad aruannete kontrollimise.

Komisjon kehtestab vajaduse korral suunised käesoleva lõike rakendamise kohta.

2. Liikmesriigid nõuavad, et tarnijad vähendaksid võimalikult sujuvalt elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid kuni 10 % 31. detsembriks 2020, võrreldes lõike 5 punktis b osutatud kütuse alusstandardiga. See vähendamine koosneb:

- 6 % vähendamisest 31. detsembriks 2020. Liikmesriigid võivad nõuda, et tarnijad täidaksid järgmisi vaheeesmärke: 2 % 31. detsembriks 2014 ja 4 % 31. detsembriks 2017;

b) täiendavast soovituslikust eesmärgist 2 % 31. detsembriks 2020 vastavalt artikli 9 lõike 1 punktile h, mis saavutatakse ühe või mõlema järgmise meetodiga:

- transpordiks mõeldud energia tarnimine kasutamiseks iga liiki maanteeõidukites, väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevad), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades;

- mis tahes tehnoloogia (sealhulgas süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine) kasutamine, millega saab vähendada tarnitud kütuse või energia elutsükli jooksul tekkivaid kasvuhoonegaaside heitkoguseid energiaühiku kohta;

c) täiendavast soovituslikust eesmärgist 2 % 31. detsembriks 2020 vastavalt artikli 9 lõike 1 punktile i, mis saavutatakse Kyoto protokolliga puhta arengu mehhanismi kaudu ostetud heitkoguste vähendamise ühikute kasutamisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ (millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem) (*) tingimustele.

3. Biokütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogused arvutatakse artikli 7d kohaselt. Teiste kütuste ja muu energia elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogused arvutatakse käesoleva artikli lõike 5 alusel sätestatud meetodit kasutades.

4. Liikmesriigid tagavad, et tarnijate rühm võib täita lõikes 2 sätestatud vähendamise eesmärgi ühiselt. Sellisel juhul loetakse nad lõike 2 tähenduses üheks tarnijaks.

5. Käesoleva artikli rakendamiseks vajalikud meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Nende meetmete hulka kuuluvad eriti:

- muude kui biokütuste ja energia elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamise meetod;

- meetod, millega määratakse enne 1. jaanuari 2011 kütuste alusstandard, mis põhineb fossiilkütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogustel energiaühiku kohta 2010. aastal lõike 2 tähenduses;

- kõik lõike 4 rakendamiseks vajalikud eeskirjad;

- meetod elektrimaanteeõidukite panuse arvutamiseks, mis on kooskõlas direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõikega 4.

(*) ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.”

6) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 7b

Biokütuste säästlikkuse kriteeriumid

1. Sõltumata sellest, kas tooraine on kasvatatud ühenduse territooriumil või väljaspool seda, võetakse biokütustest toodetud energiat arvesse artikli 7a eesmärkidel üksnes siis, kui need vastavad käesoleva artikli lõigetes 2 kuni 6 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele.

Jäätmetest ja jääkidest (välja arvatud põllumajanduslikust tootmisest, vesiviljelusest, kalandusest ja metsatööstusest pärit jääkidest) toodetud biokütused peavad siiski selleks, et neid Artiklis 7a osutatud eesmärkidel arvesse võetaks, vastama üksnes käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine tänu biokütuste kasutamisele on vähemalt 35 %.

Alates 1. jaanuarist 2017 on lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine tänu biokütuste kasutamisele vähemalt 50 %. Alates 1. jaanuarist 2018 on kõnealune kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine vähemalt 60 % biokütuste osas, mis on toodetud käitistes, mis alustasid tootmist 1. jaanuaril 2017 või hiljem.

Biokütuste kasutamisest tulenevat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist arvutatakse vastavalt artikli 7d lõikele 1.

23. jaanuaril 2008 tegutsevates käitistes toodetud biokütuste puhul kohaldatakse esimest lõiku alates 1. aprill 2013.

3. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud suure bioloogilise mitmekesisusega maa-alalt, see tähendab maa-alalt, mida 2008. aasta jaanuaris või pärast seda iseloomustas üks järgmistest seisunditest, olenemata sellest, kas seda maatükki iseloomustab see seisund ka praegu:

a) ürgmets ja muu metsamaa, st looduslike liikidega mets ja muu metsamaa, kus ei ole selgelt nähtavaid märke inimtegevusest ja kus ökoloogilised protsessid ei ole olulisel määral häiritud;

b) maa-alad, mis on määratud:

i) õigusaktide alusel või asjakohase pädeva asutuse poolt looduskaitsealadeks või

ii) haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsealadeks, mida on tunnustatud rahvusvahelistes lepingutes või mis on kantud valitsusvaheliste organisatsioonide või Rahvusvahelise Loodusvarade ja Looduskaitse Ühingu poolt koostatud loeteludesse, tingimusel et neid tunnustatakse vastavalt artikli 7c lõike 4 teisele lõigule;

kui ei esitata tõendeid, et asjaomase tooraine tootmine ei olnud nende looduskaitse-eesmärkidega vastuolus;

c) suure bioloogilise mitmekesisusega rohumaad, mis on:

i) looduslik, st rohumaad, mis inimsekkumiseta jääks rohumaa ja mis säilitab loodusliku liigilise koostise ja ökoloogilised omadused ning protsessid, või

ii) mittelooduslik, st rohumaad, mis inimsekkumiseta ei jääks rohumaa ja mis on liigirikas ja rikkumata, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et tooraine kogumine on vajalik rohumaad seisundi säilimiseks.

Komisjon kehtestab kriteeriumid ja geograafilise ulatuse, et määrata kindlaks, milline rohumaad on kuulub esimese lõigu punkti c alla. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud suure süsinikuvahetuse maa-alalt, see tähendab maa-alalt, mida 2008. aasta jaanuaris iseloomustas üks järgmistest seisunditest, kuid mida see seisund enam ei iseloomusta:

a) märgalad, see tähendab pidevalt või suurema osa aastast veega kaetud või veest küllastunud maa-alad;

b) püsivalt metsastatud alad, see tähendab üle ühe hektari suurused maa-alad, millel on üle viie meetri kõrgused puud, mille võrade liitus on üle 30 %, või mis suudavad *in situ* kõnealuste künnisteneni jõuda;

c) üle ühe hektari suurused maa-alad, millel on üle viie meetri kõrgused puud võrade liitusega 10 kuni 30 %, või puud, mis suudavad *in situ* kõnealuste künnisteneni jõuda, juhul kui ei esitata tõendeid selle kohta, et maa-ala süsinikuvahetuse enne ja pärast kasutuselevõttu on niisugune, et kui kasutada IV lisa C osas sätestatud meetodikat, on käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimused täidetud.

Käesoleva lõike sätteid ei kohaldata, kui tooraine hankimise ajal iseloomustas maa-ala sama seisund kui 2008. aasta jaanuaris.

5. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud maa-alalt, mis oli 2008. aasta jaanuaris turbaraba, juhul kui ei esitata tõendeid selle kohta, et selle tooraine viljelus ja kogumine ei too kaasa varem kuivendamata pinnase kuivendamist.

6. Ühenduses kasvatatud põllumajanduslik tooraine, mida kasutatakse artiklis 7a osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuste tootmiseks, saadakse vastavalt nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (*) II lisa punktis A pealkirja all „Keskkond” ja punktis 9 loetletud nõuetele ja standarditele ning vastavalt kõnealuse määruse artikli 6 lõike 1 kohaselt määratletud heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste miinimumnõuetele.

7. Komisjon esitab iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande nende kolmandate riikide ja liikmesriikide kohta, kes on ühenduses tarbitavate biokütuste või biokütuste tooraine oluliseks allikaks ja lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide täitmise ning pinnase, vee ja õhu kaitseks võetud riiklike meetmete kohta. Esimene aruanne esitatakse 2012. aastal.

Komisjon esitab iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande mõju kohta, mida kasvav nõudlus biokütuste järele avaldab sotsiaalsele säästlikkusele ühenduses ja kolmandates riikides, samuti ühenduse biokütusepoliitika mõju kohta toiduainete taskukohase hinnaga kättesaadavusele, eelkõige arengumaade elanikele, ning üldisemate arenguküsimuste kohta. Aruandes käsitletakse maakasutusõiguste järgimist. Aruandes esitatakse ühenduses tarbitava biokütuse tooraine oluliseks allikaks olevate nii kolmandate riikide kui ka liikmesriikide puhul andmed selle kohta, kas asjaomane riik on ratifitseerinud ja rakendanud kõik järgmised Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsioonid:

- sunniviisilise või kohustusliku töö konventsioon (nr 29);
- ühinemisvabaduse ja organiseerumisõiguse kaitse konventsioon (nr 87);
- organiseerumisõiguse ja kollektiivse läbirääkimisõiguse kaitse konventsioon (nr 98);
- konventsioon mees- ja naistöötajate võrdse tasustamise kohta võrdväärse töö eest (nr 100);
- sunniviisilise töö kaotamise konventsioon (nr 105);

— töö- ja kutsealast diskrimineerimist käsitlev konventsioon (nr 111);

— töölevõetava isiku vanuse alammäära konventsioon (nr 138);

— lapsele sobimatu töö ja muu talle sobimatu tegevuse viivitamatu keelustamise konventsioon (nr 182).

Aruandes esitatakse ühenduses tarbitava biokütuse tooraine oluliseks allikaks olevate nii kolmandate riikide kui ka liikmesriikide puhul andmed selle kohta, kas asjaomane riik on ratifitseerinud ja rakendanud:

— Cartagena bioohutuse protokoll;

— ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemissuhte konventsiooni.

Esimene aruanne esitatakse 2012. aastal. Komisjon teeb vajadusel ettepanekuid parandusmeetmete kohta, eelkõige juhul, kui on olemas tõendid, et biokütuse tootmine avaldab olulist mõju toiduainete hindadele.

8. Liikmesriigid ei keeldu muudel säästlikkusega seotud põhjustel käesoleva artikli kohaselt saadud biokütuste arvessevõtmisest lõikes 1 osutatud eesmärkidel.

Artikkel 7c

Biokütuste säästlikkuse kriteeriumide järgimise kontrollimine

1. Kui biokütuseid tuleb arvesse võtta artiklis 7a osutatud eesmärkidel, nõuavad liikmesriigid ettevõtjalt artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide täitmise tõestamist. Sel põhjusel nõuavad nad, et ettevõtjad kasutaksid massibilansisüsteemi, mis:

- a) võimaldab omavahel segada saadetisi, mis sisaldavad erinevate säästlikkuse näitajatega toorainet või biokütust;
- b) nõuab, et seguga oleks seotud teave punktis a osutatud saadetise säästlikkuse näitajate ja suuruste kohta, ning
- c) näitab, et segust eemaldatud kõikide saadetiste summat kirjeldatakse nii, nagu sellel oleks samad säästlikkuse näitajad ja samad kogused kui segule lisatud kõikide saadetiste summal.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aastatel 2010 ja 2012 aruanded lõikes 1 kirjeldatud massibiilansi kontrollimeetodi toimimise kohta ja mõne või kõigi uut tüüpi tooraine või biokütusega seotud muu kontrollimeetodi kasutuselevõtmise võimaluste kohta. Oma hinnangus käsitleb komisjon selliseid kontrollimeetodeid, mille puhul ei pea teave säästlikkuse näitajate kohta olema füüsiliselt seotud konkreetse saadetise või seguga. Hinnangus võetakse arvesse vajadust säilitada kontrollisüsteemi terviklikkus ja tõhusus ning vältida samal ajal tarbetut koormust tööstusharule. Aruandele lisatakse vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu jaoks ettepanekud muude kontrollimeetodite kasutuselevõtmise kohta.

3. Liikmesriigid võtavad meetmeid, et tagada ettevõtjate poolt usaldusväärse teabe esitamine ning et teha liikmesriikide nõudmisel kättesaadavaks andmed, mida kasutati teabe koostamisel. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjad tagaksid esitatava teabe asjakohasele standardile vastava sõltumatu auditeerimise ning esitaksid tõendid selle teostamise kohta. Auditi käigus kontrollitakse, kas ettevõtjate kasutatavad süsteemid on täpsed, usaldusväärsed ja pettusekindlad. Samuti hinnatakse selle käigus proovivõtu tihedust ja meetodikat ning andmete stabiilsust.

Esimeses lõigus nimetatud teave sisaldab eelkõige teavet vastavuse kohta artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele, asjakohast ja piisavat teavet pinnase, vee ja õhu kaitseks, rikutud maa taastamiseks ja veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmiseks võetud meetmete kohta ning asjakohast ja piisavat teavet artikli 7b lõike 7 teises lõigus osutatud küsimuste arvessevõtmiseks võetud meetmete kohta.

Vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele koostab komisjon nimekirja esimeses kahes lõigus nimetatud asjakohasest ja piisavast teabest. Komisjon tagab eelkõige, et nimetatud teabe esitamine ei tekitaks ülemäärast halduskoormust ettevõtjatele üldiselt või eelkõige väikemaapidajatele, tootjate organisatsioonidele ja kooperasiividele.

Käesolevas lõikes sätestatud kohustusi kohaldatakse nii ühenduses toodetud kui imporditud biokütuste korral.

Liikmesriigid esitavad käesoleva lõike esimeses lõigus nimetatud teabe kokkuvõtlikul kujul komisjonile. Komisjon avaldab selle teabe kokkuvõtte direktiivi 2009/28/EÜ artiklis 24 osutatud läbipaistvusplatvormis, säilitades samal ajal tundliku äriteabe konfidentsiaalsuse.

4. Ühendus püüab sõlmida kolmandate riikidega kahe- või mitmepoolseid lepinguid, mis sisaldavad sätteid käesoleva direktiivi säästlikkuse kriteeriumidele vastavate säästlikkuse kriteeriumide kohta. Kui ühendus on sõlminud lepinguid, mis sisaldavad sätteid artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide kohta, võib komisjon otsustada, et nimetatud lepingutega on tõestatud, et kõnealustes riikides kasutatud toorainest toodetud biokütused vastavad kõnealustele säästlikkuse kriteeriumidele. Nimetatud lepingute sõlmimisel tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta meetmeid niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukordades peamisi ökosüsteemi teenuseid (näiteks valgalade kaitse ja kaitse erosiooni eest), meetmeid pinnase, vee ja õhu kaitseks, kaudseid maakasutuse muudatusi ja rikutud maa taastamist, veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmist ning artikli 7b lõike 7 teises lõigus osutatud küsimusi.

Komisjon võib otsustada, et vabatahtlikud riiklikud või rahvusvahelised kavad, millega kehtestatakse standardid biomassist toodete tootmisele, sisaldavad täpseid andmeid artikli 7b lõike 2 kohaldamise eesmärgil või et kõnealuste kavadega tõestatakse, et biomassi saadetised vastavad artikli 7b lõigetes 3 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele. Komisjon võib otsustada, et nimetatud kavad sisaldavad täpseid andmeid, mis annavad teavet meetmetest, mida on võetud niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukordades peamisi ökosüsteemi teenuseid (näiteks valgalade kaitse ja kaitse erosiooni eest), pinnase, vee ja õhu kaitseks, rikutud maa taastamiseks ning veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmiseks ja artikli 7b lõike 7 teises lõigus osutatud küsimuste kohta. Komisjon võib samuti tunnustada maa-alasid selliste haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsmiseks, mida on tunnustatud rahvusvahelistes lepingutes või mis on kantud valitsusvaheliste organisatsioonide või Rahvusvahelise Loodusvarade ja Looduskaitse Ühingu poolt koostatud loeteludesse artikli 7b lõike 3 punkti b alapunktis ii nimetatud eesmärkidel.

Komisjon võib otsustada, et vabatahtlikud riiklikud või rahvusvahelised kavad, millega mõõdetakse kasvuhoonegaaside vähenemist, sisaldavad täpseid andmeid artikli 7b lõike 2 kohaldamiseks.

Komisjon võib otsustada, et maa, mis on hõlmatud tõsiselt rikutud või tugevalt saastunud maa parandamise riikliku või piirkondliku taastamisprogrammiga, vastab IV lisa C osa punktis 9 osutatud kriteeriumidele.

5. Komisjon võtab käesoleva artikli lõike 4 kohaseid otsuseid vastu üksnes siis, kui asjaomane leping või kava vastab asjakohastele usaldusväärsele, läbipaistvusele ja sõltumatu auditi standarditele. Kasvuhoonegaaside vähenemise mõõtmise kavad peavad vastama ka IV lisa metodoloogilistele nõuetele. Artikli 7b lõike 3 punkti b alapunktis ii nimetatud

suure bioloogilise mitmekesisusega alade puhul peavad selliste alade nimekirjad vastama piisavatele objektiivsusstandarditele, olema kooskõlas rahvusvaheliselt tunnustatud standarditega ning nägema ette asjakohased edasikaebamismenetlused.

6. Lõike 4 kohased otsused võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele. Sellised otsused kehtivad kuni viis aastat.

7. Kui ettevõtja esitab tõendeid või andmeid, mis on saadud vastavalt lepingule või kavale, mille suhtes on tehtud lõike 4 kohane otsus (vastavalt kõnealuse otsuse ulatusele), ei nõua liikmesriik tarnijalt artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide järgimise tõendamiseks täiendavate tõendite ega käesoleva artikli lõike 3 teises lõigus nimetatud meetmete kohta teabe esitamist.

8. Komisjon uurib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel artikli 7b kohaldamist seoses biokütuse allikaga ning otsustab kuue kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele, kas asjaomane liikmesriik võib võtta kõnealusest allikast pärit biokütust arvesse artiklis 7a osutatud eesmärkidel.

9. Hiljemalt 31. detsembriks 2012 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis käsitleb:

- a) säästlikkuse kriteeriumeid puudutava teabe esitamiseks loodud süsteemi tõhusust ning
- b) seda, kas õhu, pinnase ja vee ja kaitseks on võimalik ja asjakohane kehtestada kohustuslikke nõudeid, võttes arvesse uusimaid teaduslikke tõendeid ja ühenduse rahvusvahelisi kohustusi.

Komisjon teeb vajadusel ettepanekuid parandusmeetmete kohta.

Artikkel 7d

Biokütuste kasutamisest elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamine

1. Artikli 7a ja artikli 7b lõike 2 kohaldamisel arvutatakse biokütuste kasutamisest elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid järgmiselt:

- a) kasutades biokütuste puhul, mille tootmisviisidest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguse vähenemise vaikeväärtus on sätestatud IV lisa A või B osas ja mille IV lisa C osa punkti 7 kohaselt arvutatav e₁ väärtus on võrdne nulliga või nullist väiksem, seda vaikeväärtust;
- b) kasutades IV lisa C osas sätestatud meetodika kohaselt arvutatud tegelikku väärtust või

- c) kasutades väärtust, mis on arvutatud IV lisa C osa punktis 1 osutatud valemi tegurite summamana, milles mõnede tegurite jaoks võib kasutada IV lisa D või E osa summeerimata vaikeväärtusi, ning kõigi teiste tegurite jaoks IV lisa C osas sätestatud meetodika kohaselt arvutatud tegelikke väärtusi.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. märtsiks 2010 aruande, mis sisaldab loetelu nende territooriumi alade kohta, mis Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1059/2003 (millega kehtestatakse ühine statistiliste territoriaalüksuste liigitus (NUTS)) (**) kohaselt liigitatakse statistiliste territoriaalüksuste liigituse (NUTS) 2. või madalamale tasandile, kus põllumajandusliku tooraine viljelusest tekkivad tüüpilised kasvuhoonegaaside heitkogused on eelduste kohaselt käesoleva direktiivi IV lisa D osas pealkirja all „Viljeluse summeerimata väärtused” esitatud heitkogustest väiksemad või nendega võrdsed, lisades aruandele meetodi kirjelduse ja kõnealuse loetelu koostamiseks kasutatud andmed. Nimetatud meetodi puhul võetakse arvesse pinnase omadusi, kliimat ning eeldatavat tooraine saagist.

3. Biokütuste jaoks IV lisa A osas sätestatud vaikeväärtusi ning biokütuste puhul IV lisa D osas sätestatud viljeluse summeerimata vaikeväärtusi kohaldatakse üksnes siis, kui tooraine on:

- a) viljeletud väljaspool ühendust;
- b) viljeletud ühenduses aladel, mis on lisatud lõikes 2 osutatud loeteludesse, või
- c) põllumajandusest, vesiviljelusest ja kalandusest pärit jääkidest erinevad jäätmed ja jäägid.

Biokütuste puhul, mis ei kuulu punktide a, b ega c alla, kasutatakse viljeluse tegelikke väärtusi.

4. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. märtsiks 2010 aruande selliste kolmandates riikides asuvate alade loetelu koostamise teostatavuse kohta, kus põllumajandusliku tooraine viljelusest tekkivad tüüpilised kasvuhoonegaaside heitkogused on eelduste kohaselt IV lisa D osas pealkirja all „viljelus” registreeritud heitkogustest väiksemad või nendega võrdsed, ning lisab aruandele võimaluse korral sellise loetelu ning kõnealuse loetelu koostamiseks kasutatud meetodi kirjelduse ja andmed. Vajadusel lisatakse aruandele asjakohased ettepanekud.

5. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2012 ning pärast seda iga kahe aasta järel aruande IV lisa B ja E osa prognoositavate tüüpiliste ja vaikeväärtuste kohta, pöörates erilist tähelepanu transpordist ja töötlemisest tulenevatele heitkogustele ja võib vajadusel otsustada neid väärtusi korrigeerida. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

6. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2010 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles antakse ülevaade kaudsete maakasutuse muudatuste mõju kohta kasvuhooonegaasi heitkogustele ning käsitletakse nimetatud mõju vähendamise viise. Aruandele lisatakse vajaduse korral ettepanek, mis põhineb parimatel kättesaadavatel teaduslikel tõenditel, sisaldades konkreetseid meetodeid, et võtta arvesse kaudsetest maakasutuse muudatustest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenevaid heitkoguseid, tagades vastavuse käesoleva direktiiviga, eelkõige artikli 7b lõikega 2.

See ettepanek sisaldab vajalikke kaitsemeetmeid, et tagada kindlus enne kõnealuste meetodite kohaldamist tehtud investeeringutele. Nende käitiste osas, mis tootsid biokütust enne 2013. aasta lõppu, ei too esimeses lõigus osutatud meetmete kohaldamine enne 31. detsembrit 2017 kaasa seda, et nendes käitistes toodetud biokütuseid ei peeta käesolevas direktiivis sätestatud säästlikkuse nõuetele vastavaks, kui neid muidu oleks nõuetele vastavaks peetud, eeldusel et nende biokütuste abil saavutatakse kasvuhooonegaaside heitkoguste vähemalt 45 % vähendamine. Seda kohaldatakse biokütuste käitiste mahtudele 2012. aasta lõpust.

Euroopa Parlament ja nõukogu püüavad hiljemalt 31. detsembriks 2012 võtta vastu otsused selliste komisjoni esitatud ettepanekute kohta.

7. IV lisa võib kohandada tehnika ja teaduse arenguga, sealhulgas lisades sama või muu tooraine puhul täiendavate biokütuste tootmisviiside väärtused ning kohandades C osas sätestatud metoodikat. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Seoses IV lisa sätestatud vaikeväärtuste ja metoodikaga tuleks erilist tähelepanu pöörata:

- jäätmete ja jääkide arvestamise meetodile;
- kaassaaduste arvestamise meetodile;
- koostootmise arvestamise meetodile ning
- põllumajanduskultuuride jääkidele antud kaassaaduste seisundile.

Loomsete või taimsete õlide jäätmetest toodetud biodiisli vaikeväärtused vaadatakse läbi nii kiirelt kui võimalik.

Kõikide IV lisa vaikeväärtuste loetelus tehtavate kohanduste või muudatuste puhul peetakse kinni järgmisest:

- a) kui teguri panus üldisesse heitkogusesse on väike või kui muutus on piiratud või kui tegelike väärtuste kindlakstegemine on väga kulukas või keerukas, on vaikeväärtused tavapäraste tootmisprotsesside tüüpilised väärtused;

- b) kõikidel muudel juhtudel on vaikeväärtused tavapäraste tootmisprotsessidega võrreldes konservatiivsed.

8. Koostatakse üksikasjalikud määratlused, sealhulgas IV lisa C osa punktis 9 sätestatud kategooriate nõutavad tehnilised spetsifikatsioonid. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 7e

Biokütuste säästlikkust käsitlevad rakenduseeskirjad ja aruanded

1. Artikli 7b lõike 3 teises lõigus, artikli 7c lõike 3 kolmandas lõigus, artikli 7c lõikes 6, artikli 7c lõikes 8, artikli 7d lõikes 5, artikli 7d lõike 7 esimeses lõigus ja artikli 7d lõikes 8 osutatud rakendusmeetmete puhul võetakse täiel määral arvesse ka direktiivi 2009/28/EÜ eesmarke.

2. Artikli 7b lõikes 7, artikli 7c lõikes 2, artikli 7c lõikes 9, artikli 7d lõigetes 4 ja 5 ning artikli 7d lõike 6 esimeses lõigus osutatud komisjoni aruanded, mis esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule, ning artikli 7c lõike 3 esimese ja viienda lõigu ning artikli 7d lõike 2 kohaselt esitatavad aruanded ja teave koostatakse ja edastatakse nii käesolevat direktiivi kui ka direktiivi 2009/28/EÜ silmas pidades.

(*) ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

(**) ELT L 154, 21.6.2003, lk 1."

- 7) Artikli 8 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid teostavad bensiini ja diislikütuse artiklite 3 ja 4 nõuetele vastavuse järelevalvet Euroopa standardites EN 228:2004 ja EN 590:2004 osutatud analüütiliste meetodite alusel.”

- 8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 8a

Metallilisandid

1. Komisjon hindab metallilisandite kütustes kasutamise ohtu tervisele ja keskkonnale ja töötab selleks välja katsemetodi. Ta esitab oma järeldused Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2012.

2. Kuni lõikes 1 osutatud katsemetodi väljatöötamiseni piiratakse metallilisandi metüülsüklopentadienüülmangaan trikarbonüüli (MMT) kasutamist kütustes alates 1. jaanuarist 2011 kuni 6 mg mangaani liitri kohta. Alates 1. jaanuarist 2014 on nimetatud piirang 2 mg mangaani liitri kohta.

3. Lõikes 2 sätestatud MMT sisalduse piirang kütuses vaadatakse lõikes 1 osutatud katsemeetodiga teostatud hindamise tulemuste alusel läbi. Kui riskianalüüs seda õigustab, võib sisaldust vähendada nullini. Sisaldust ei või suurendada, välja arvatud juhul, kui riskianalüüs seda õigustab. Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Liikmesriigid tagavad, et märgistus kütuse metallilisandisalduse kohta paigaldatakse kõikidesse punktidesse, kus metallilisandiga kütus tarbijatele kättesaadavaks tehakse.

5. Märgistusel peab olema järgmine tekst: „Sisaldab metallilisandeid”.

6. Märgistus kinnitatakse selgelt nähtaval viisil kohta, kus on esitatud teave kütuseliigi kohta. Märgistus peab olema selgelt nähtava ja kergesti loetava suuruse ja kirjaga.”

9) Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Aruandlus

1. Komisjon esitab 31. detsembriks 2012 ja seejärel iga kolme aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, lisades sellele vajaduse korral ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks. Selles aruandes võetakse eelkõige arvesse järgmist:

- a) autotehnoloogia kasutamine ja areng, eelkõige bensiinis ja diislikütuses lubatud maksimaalse biokütusesisalduse suurendamise teostatavus ning vajadus üle vaadata artikli 3 lõikes 3 nimetatud kuupäev;
- b) ühenduse poliitika maanteesõidukite CO₂ heidete kohta;
- c) võimalus kohaldada II lisa nõudeid, eelkõige polütsükliaromaatsete süsivesinike piirväärtusi väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate (sealhulgas siseveelaevade), põllu- ja metsamajanduslike traktorite ning väikelaevade suhtes;
- d) kütustes detergentide kasutamise suurendamine;
- e) muude metallilisandite kui MMT kasutamine kütustes;

f) bensiinis ja diislikütuses kasutatavate komponentide üldkogus, võttes arvesse ühenduse keskkonnaalaseid õigusakte, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik) (*) ja selle tüüridirektiivide eesmärke;

g) artikli 7a lõikes 2 sätestatud kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärgi tagajärjed heitkogustega kauplemise süsteemile;

h) võimalik vajadus kohandada artikli 2 lõikeid 6 ja 7 ning artikli 7a lõike 2 punkti b, et hinnata võimalikke panuseid kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgi (kuni 10 % aastaks 2020) täitmiseks. Need kaalutlused peavad põhinema sellel, milline on ühenduses võimalus vähendada kütuste ja energia elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid, võttes eelkõige arvesse süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise keskkonnaohutute tehnoloogiate ja elektriliste maanteesõidukite arengut ning heitkoguste vähendamise vahendite kulutasuvust, nagu on osutatud artikli 7a lõike 2 punktis b;

i) võimalus kehtestada lisameetmed tarnijatele, et nad vähendaksid kütuse elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2 % võrreldes artikli 7a lõike 5 punktis b osutatud kütuse alusstandardiga, kasutades selleks direktiivis 2003/87/EÜ sätestatud tingimustel Kyoto protokolliga puhta arengu mehhanismi kaudu ostetud ühikuid, et hinnata edasist võimalikku panust kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgi (kuni 10 % aastaks 2020) saavutamiseks, nagu on osutatud käesoleva direktiivi artikli 7a lõike 2 punktis c;

j) ajakohastatud kulude-tulude ja mõjuanalüüs maksimaalse lubatud aururõhu vähendamise kohta bensiinis suveperioodil alla 60 kPa.

2. Komisjon esitab hiljemalt 2014. aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles käsitletakse artiklis 7a osutatud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgi saavutamist aastaks 2020, võttes arvesse vajadust kooskõla järele selle eesmärgi ja direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõikes 3 seoses taastuvenergia osakaaluga transpordis osutatud eesmärgi vahel, arvestades kõnealuse direktiivi artikli 23 lõikes 8 ja artikli 23 lõikes 9 osutatud aruandeid.

Komisjon lisab oma aruandele vajaduse korral ettepaneku eesmärgi muutmiseks.

(*) EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.”

10) Artikli 10 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui I või II lisa sätestatud lubatud analüütilisi meetodeid on vaja kohandada tehnika arenguga, võib muudatused, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, vastu võtta vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Ka III lisa võib kohandada tehnika ja teaduse arenguga. Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”

11) Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kütusekvaliteedi komitee, välja arvatud lõikes 2 osutatud juhtudel.

2. Biokütuste säästlikkusega seotud küsimustes artiklite 7b, 7c ja 7d alusel abistab komisjoni biokütuste ja vedelate biokütuste säästlikkuse komitee, millele osutatakse direktiivi 2009/28/EÜ artikli 25 lõikes 2.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.”

12) Artikkel 14 jäetakse välja.

13) I, II, III ja IV lisa asendatakse käesoleva direktiivi lisa esitatud tekstiga.

Artikkel 2

Direktiivi 1999/32/EÜ muutmine

Käesolevaga muudetakse direktiivi 1999/32/EÜ järgmiselt.

1) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. „laevakütus” – igasugune laeval kasutamiseks ette nähtud ja/või laeval kasutatav toornaftast saadud vedelkütus, sealhulgas kütus, mis vastab ISO 8217 määratlusele. See hõlmab toornaftast saadud vedelkütust, mida kasutatakse siseveelaevadel või väike-laevadel, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1997. aasta direktiivis 97/68/EÜ (väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavate sisepõlemismootorite heitgaaside ja tahkete heitmete vähendamise meetmeid

käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) (*) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. juuni 1994. aasta direktiivis 94/25/EÜ (väikelaevu käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta), (**) kui need laevad on merel;

(*) EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1.

(**) EÜT L 164, 30.6.1994, lk 15.”;

b) punkt 3j jäetakse välja.

2) Artiklit 4b muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega: „Ühenduse sadamates kai ääres seisvate laevade kütuse maksimaalne väävlisisaldus”;

b) lõike 1 punkt a jäetakse välja;

c) lõike 2 punkt b jäetakse välja.

3) Artikli 6 lõike 1a kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Proovide võtmine algab ajast, mil jõustub asjaomane kütuse väävlisisalduse piirmäär. Proovide võtmine viiakse läbi piisavalt sageli ning piisaval hulgal ja sel viisil, et proovid oleks kontrollitava kütuse suhtes ning kütuse suhtes, mida kasutavad alused kõnealustes merepiirkondades ja sadamates, representatiivsed.”

Artikkel 3

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 93/12/EMÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2010.

Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamise päeva Euroopa Liidu Teatajas.

*Artikkel 6***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 23. aprill 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
Eesistuja
P. NEČAS

LISA

„I LISA

**OTTOMOOTORIGA SÕIDUKITES KASUTAMISEKS TURUSTATAVATE KÜTUSTE
KESKKONNAKAITSELISED SPETSIFIKATSIOONID**

Liik: **Bensiin**

Parameeter ⁽¹⁾	Ühik	Piirväärtused ⁽²⁾	
		Minimaalne	Maksimaalne
Uurimismeetodil määratud oktaaniarv		95 ⁽³⁾	—
Mootorimeetodil määratud oktaaniarv		85	—
Küllastunud aururõhk suveperioodil ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Fraktsioonkoostis:			
— aurustunud 100 °C juures	% v/v	46,0	—
— aurustunud 150 °C juures	% v/v	75,0	—
Süsiivesinike analüüs:			
— olefiinid	% v/v	—	18,0
— aromaatsed süsiivesinikud	% v/v	—	35,0
— benseen	% v/v	—	1,0
Hapnikusisaldus	% m/m		3,7
Hapnikuühendid			
— metanool	% v/v		3,0
— etanool (stabilisaatorid võivad olla vajalikud)	% v/v		10,0
— isopropüülalkohol	% v/v	—	12,0
— tertbutüülalkohol	% v/v	—	15,0
— isobutüülalkohol	% v/v	—	15,0
— eetrid, mille molekulis on 5 või enam süsinikuaatomit	% v/v	—	22,0
— muud hapnikuühendid ⁽⁶⁾	% v/v	—	15,0
Väavlisisaldus	mg/kg	—	10,0
Pliisisaldus	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Kasutatakse standardis EN 228:2004 määratletud katsemeetodeid. Liikmesriigid võivad vastu võtta asendusstandardis EN 228:2004 määratletud analüütilise meetodi, kui on võimalik tõendada, et see tagab vähemalt sama mõõtetäpsuse ja sama täpsusetaseme kui asendatav analüütiline meetod.

⁽²⁾ Spetsifikatsioonis antud väärtused on tegelikud väärtused. Nende piirväärtuste kindlaksmääramisel on kasutatud dokumendis EN ISO 4259:2006 „Naftatooted – katsetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine” sisalduvaid tingimusi ning miinimumväärtuse kindlaksmääramisel on arvesse võetud 2R minimaalset erinevust üle nulli (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse standardis EN ISO 4259:2006 kirjeldatud kriteeriumide põhjal.

⁽³⁾ Liikmesriigid võivad otsustada jätkuvalt lubada viia turule tavalist pliivaba bensiini, mille minimaalne mootori oktaaniarv (MON) on 81 ja uurimismeetodil määratud oktaaniarv (RON) 91.

⁽⁴⁾ Suveperiood algab hiljemalt 1. mail ja kestab vähemalt 30. septembrini. Liikmesriikides, kus suvine õhutemperatuur on madal, algab suveperiood hiljemalt 1. juunil ja kestab vähemalt 31. augustini.

⁽⁵⁾ Liikmesriikides, kus suvine õhutemperatuur on madal ja kellele kehtib artikli 3 lõigetes 4 ja 5 nimetatud erand, on maksimaalne aururõhk 70 kPa. Liikmesriikides, kellele kehtib artikli 3 lõikes 4 nimetatud erand etanooli sisaldava bensiini kohta, on maksimaalne aururõhk 60 kPa, millele lisandub III lisas sätestatud aururõhu erand.

⁽⁶⁾ Muud monoalkoholid ja eetrid, mille lõplik keemispunkt ei ole kõrgem standardis EN 228:2004 määratletud keemispunktist.

II LISA

**DIISELMOOTORITEGA SÕIDUKITES KASUTAMISEKS TURUSTATAVATE KÜTUSTE
KESKKONNAKAITSELISED SPETSIFIKATSIOONID**

Liik: Diislikütus

Parameeter ⁽¹⁾	Ühik	Piirväärtused ⁽²⁾	
		Minimaalne	Maksimaalne
Tsetaaniarv		51,0	—
Tihedus 15 °C juures	Kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Fraktsioonkoostis:			
— 95 % aurustub temperatuuril:	°C	—	360,0
Polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud	% m/m	—	8,0
Väavlisaldus	mg/kg	—	10,0
Rasvhappe metüülestrite sisaldus – EN 14078	% v/v	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Kasutatakse standardis EN 590:2004 määratletud katsemeetodeid. Liikmesriigid võivad vastu võtta asendusstandardis EN 590:2004 määratletud analüütilise meetodi, kui on võimalik tõendada, et see tagab vähemalt sama mõõtetäpsuse ja sama täpsusetaseme kui asendatav analüütiline meetod.

⁽²⁾ Spetsifikatsioonis esitatud väärtused on tegelikud väärtused. Nende piirväärtuste kindlaksmääramisel on kasutatud dokumendis EN ISO 4259:2006 „Naftatooted – katsetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine” sisalduvaid tingimusi ning miinimumväärtuse kindlaksmääramisel on arvesse võetud 2R minimaalset erinevust üle nulli (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse standardis EN ISO 4259:2006 kirjeldatud kriteeriumide põhjal.

⁽³⁾ Rasvhappe metüülestrid vastavad standardile EN 14214.

III LISA

BIOETANOOLI SISALDAVA BENSIINI AURURÕHU LUBATUD ERAND

Bioetanooli sisaldus (%v/v)	Aururõhuga seotud lubatud erand (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Aururõhuga seotud lubatud erand tabelis loetletud väärtuste vahepeale jääva bioetanoolisisalduse kohta määratakse kindlaks lineaarse ekstrapoleerimise teel, kasutades vahepealsest väärtusest vahetult üles- ja allapoole jäävat bioetanooli sisaldust.

IV LISA

VALEMID BIOKÜTUSTE ELUTSÜKLI JOOKSUL TEKKIVATE KASVUHOONEGAASIDE ARVUTAMISEKS

A. Biokütuste tüüpilised ja vaikeväärtused, kui nende tootmisel ei teki maakasutuse muutumise tõttu süsiniku netoheitelid

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
Suhkrupeedist toodetud etanool	61 %	52 %
Nisuetanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	32 %	16 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	32 %	16 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	45 %	34 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	53 %	47 %
Nisust toodetud etanool (põhk soojuse ja elektri koostootmise käitises tootmisprotsessis kasutatava kütusena)	69 %	69 %
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	56 %	49 %
Suhkruroost toodetud etanool	71 %	71 %
(etüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa (ETBE)	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
(<i>tert</i> -amüül-etiüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa (TAEE)	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	45 %	38 %
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	58 %	51 %
Sojaoast toodetud biodiisel	40 %	31 %
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	36 %	19 %
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumisega õlipressimisettevõttes)	62 %	56 %
Taimse või loomse (*) õli jääkidest toodetud biodiisel	88 %	83 %
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	51 %	47 %
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	65 %	62 %
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	40 %	26 %
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumisega õlipressimisettevõttes)	68 %	65 %
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	58 %	57 %
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	80 %	73 %
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	84 %	81 %
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	86 %	82 %

(*) Välja arvatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 1774/2002 (milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad), (1) 3. kategooria materjaliks liigitatud loomsetest kõrvalsaadustest toodetav õli.

(1) EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1.

- B. 2008. aasta jaanuaris turul mitteleidunud või turul üksnes tühistes kogustes leidunud uute biokütuste prognoositavad tüüpilised ja vaikeväärtused, kui nende tootmisel ei teki maakasutuse muutumise tõttu süsiniku netoheiteid

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
Nisuõlgedest toodetud etanool	87 %	85 %
Puidujäätmetest toodetud etanool	80 %	74 %
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	76 %	70 %
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	95 %	95 %
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	93 %	93 %
Puidujäätmetest toodetud DME (dimetüüleeter)	95 %	95 %
Energiametsast saadud puidust toodetud DME (dimetüüleeter)	92 %	92 %
Puidujäätmetest toodetud metanool	94 %	94 %
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	91 %	91 %
MTBE (metüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

C. Metoodika

1. Transpordis kasutatavate kütuste, biokütuste tootmisest ja kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine arvutatakse järgmiselt:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

kus:

E = kütuse kasutamisest tulenev koguheide;

e_{ec} = tooraine kaevandamisel või viljelusel tekkinud heitkogus;

e_l = maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenev aastapõhine heitkogus;

e_p = töötlemisel tekkinud heitkogus;

e_{td} = jaotamise ja transpordi käigus tekkinud heitkogus;

e_u = kasutatavast kütusest tulenev heitkogus;

e_{sca} = põllumajanduse parema juhtimise abil süsiniku mulda kogunemisest tulenev heitkoguste vähenemine;

e_{ccs} = süsiniku kogumisest ja geoloogilisest säilitamisest tulenev heitkoguste vähenemine;

e_{ccr} = süsiniku kogumisest ja asendamisest tulenev heitkoguste vähenemine ning

e_{ee} = koostootmisel tekkinud elektri ülejäägi kasutamisest tulenev heitkoguste vähenemine.

Masinate ja seadmete tootmisel tekkinud heitkoguseid arvesse ei võeta.

2. Kütuse kasutamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkogust (E) väljendatakse CO₂-ekvivalendi grammides kütuse megadžauli kohta (gCO_{2eq}/MJ).
3. Erandina punktist 2 võib transpordis kasutatavate kütuste puhul gCO_{2eq}/MJ arvutamisel väärtusi korrigeerida, et võtta arvesse kütuste erinevusi tehtud kasuliku töö ajal, väljendatuna km/MJ. Sellist korrigeerimist saab teha üksnes siis, kui tehtud kasuliku töö erinevused on tõestatud.
4. Biokütuste kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine arvutatakse järgmiselt:

$$VÄHENEMINE = (E_F - E_B)/E_F$$

kus:

E_B = biokütuse koguheide ning

E_F = võrreldavatest fossiilkütustest tulenev heitkogus.

5. Punkti 1 kohaldamisel arvesse võetavad kasvuhoonegaasid on CO₂, N₂O and CH₄. CO₂-ga ekvivalentsuse arvutamiseks määratakse kõnealustele gaasidele järgmised väärtused:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Tooraine kaevandamisel või viljelusel tekkinud heide (e_{cc}) sisaldab heidet, mis on tekkinud kaevandamise või viljelusprotsessi käigus, tooraine kogumisel, jäätmetest ja leketest ning kaevandamisel või viljelusel kasutatud toodete või kemikaalide tootmisel. CO₂ kogumist toormaterjali viljeluse ajal ei võeta arvesse. Kõikjal maailmas õlitootmispaikades õli põletamisest tekkinud kasvuhoonegaaside heitkoguste sertifitseeritud vähenemine arvatakse maha. Viljelusest tuleneva heite prognoositava koguse võib tegelike andmete kasutamise alternatiivina tuletada sellistest keskmistest näitajatest, mida kasutati vaikeväärtuste arvutamiseks kasutatud geograafilistest aladest väiksemate alade puhul.

7. Maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tuleneva aastapõhise heite (e_l) arvutamiseks jagatakse koguheide võrdselt 20 aasta peale. Kõnealuse heite arvutamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

kus:

e_l = maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenevate kasvuhoonegaaside aastapõhised heitkogused (mõõdetakse CO₂-ekvivalendi massina biokütuse energia ühiku kohta);

CS_R = süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa võrdluskasutusega (mõõdetakse süsiniku massina ühiku pindala kohta, sealhulgas pinnas ja taimestik). Maa võrdluskasutus on maakasutus, mis kehtis 2008. aasta jaanuaris või 20 aastat enne tooraine saamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem;

CS_A = süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses tegeliku maakasutusega (mõõdetakse süsiniku massina ühiku pindala kohta, sealhulgas pinnas ja taimestik). Juhul kui süsinikuvaru koguneb rohkem kui ühe aasta jooksul, võrdub CS_A -le antav väärtus hinnatava varuga pindalaühiku kohta kahekümne aasta pärast või kultuuri koristusküpseks saamisel olenevalt sellest, kumb on varem;

P = põllukultuuri produktiivsus (mõõdetakse biokütuse energiana maaühiku pindala kohta aastas) ja

e_B = toetus 29 gCO_{2eq}/MJ biokütuse korral, kui biomass saadakse rikutud maalt, mis on taastatud, punktis 8 sätestatud tingimustel.

8. Toetust 29 gCO_{2eq}/MJ kohaldatakse, kui on esitatud tõendid, et asjaomane maa:

a) ei olnud 2008. aasta jaanuaris kasutuses põllumajanduslikul ega mingil muul eesmärgil; ning

b) kuulub ühte järgmistest kategooriatest:

i) oluliselt rikutud maa, sealhulgas varem põllumajanduslikul eesmärgil kasutatud maa;

ii) tugevalt saastatud maa.

Toetust 29 gCO_{2eq}/MJ rakendatakse kuni 10 aastat alates maa kasutuselevõtust põllumajanduslikul otstarbel, tingimusel et kategooriasse i kuuluval maal tagatakse süsinikuvarude pidev kasv ja erosiooni märkimisväärne vähenemine ning et kategooriasse ii kuuluva maa saastust vähendatakse.

9. Punkti 8 alapunktis b osutatud kategooriad määratletakse järgmiselt:

a) „oluliselt rikutud maa” – maa, mis on pikemat aega olnud kas märkimisväärselt sooldunud või sisaldanud märkimisväärselt vähe orgaanilist ainet ja olnud tugevalt erodeerunud;

b) „tugevalt saastatud maa” – tähendab maad, mis ei ole pinnase saastuse tõttu sobiv toiduainete ega sööda kasvatamiseks.

Sellise maa hulka kuulub maa, mille puhul teeb komisjon artikli 7c lõike 4 neljanda lõigu kohase otsuse.

(¹) Jagatis, mis on saadud CO₂ molekulmassi (44,010 g/mol) jagamisel süsiniku molekulmassiga (12,011 g/mol) on võrdne väärtusega 3,664.

10. Direktiivi 2009/28/EÜ V lisa C osa punkti 10 kohaselt vastu võetud maa süsinikuvaru arvutamise juhendit kasutatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel maa süsinikuvarude arvutamiseks.
11. Töötlemisel tekkinud heide (e_p) sisaldab heidet, mis on tekkinud töötlemisprotsessi käigus, jäätmetest ja leketest ning töötlemisel kasutatud toodete või kemikaalide tootmisel.

Kui võetakse arvesse sellise elektri tarbimist, mis ei ole toodetud kütuse tootmise ettevõttes, eeldatakse, et kõnealuse elektri tootmisest ja jaotamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste intensiivsus on võrdne määratletud piirkonnas elektri tootmisest ja jaotamisest tuleneva heite keskmise intensiivsusega. Erandina kõnealusest eeskirjast võivad tootjad kasutada ühe elektrijaama keskmist väärtust kõnealuse elektrijaama poolt toodetud elektri puhul, kui see jaam ei ole elektrivõrguga ühendatud.

12. Transpordist ja jaotusest tulenev heide (e_{td}) sisaldab heidet, mis tuleneb tooraine ja pooltoodete transpordist ja ladustamisest ning valmistoodete ladustamisest ja jaotamisest. Käesolevat punkti ei kohaldata jaotamise ja transpordi käigus tekkinud heite suhtes, mida võetakse arvesse vastavalt punktile 6.
13. Kasutatavast kütusest tulenevat heidet (e_u) loetakse nulliks biokütuste puhul.
14. Süsiniku kogumisest ja geoloogilisest säilitamisest tulenev heitkoguste vähenemine (e_{ccs}), mida ei ole juba arvesse võetud e_p väärtuses, piirduv heitega, mida välditakse kütuse kaevandamise, transpordi, töötlemise ja jaotusega otseselt seotud eraldunud CO₂ kogumise ja säilitamisega.
15. Süsiniku kogumisest ja asendamisest tulenev heitkoguste vähenemine (e_{ccr}) piirduv CO₂ kogumise kaudu välditud heitega, mille puhul süsinik pärineb biomassist ning seda kasutatakse kaubatoodes ja -teenustes kasutatava fossiilse päritoluga CO₂ asendamiseks.
16. Koostootmisel tekkinud elektri ülejäägi kasutamisest tulenevat heitkoguste vähenemist (e_{ee}) võetakse arvesse seoses elektri ülejäägiga, mille puhul elekter on toodetud koostootmist kasutavate kütuse tootmise süsteemidega, välja arvatud juhul, kui koostootmiseks kasutatav kütus on muu kaassaadus kui põllumajanduskultuuri jääk. Kõnealuse elektri ülejäägi arvessevõtmisel eeldatakse, et koostootmisüksuse suurus on väiksem, mis on koostootmisüksuse jaoks vajalik, et tekitada kütuse tootmiseks vajalik kogus soojust. Kõnealuse elektri ülejäägiga seotud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist käsitatakse võrdsena kasvuhoonegaaside kogusega, mis oleks eraldunud, kui sama kogus elektrit oleks toodetud elektrijaamas, mis kasutab sama kütust kui koostootmisüksus.
17. Kui kütuse tootmise protsessi käigus toodetakse kombineerituna kütust, mille heitkogused arvutatakse välja, ning veel üht või mitut toodet lisaks („kaassaadused”), jagatakse kasvuhoonegaaside heitkogused kütuse või selle vahe- toote ja kaassaaduste vahel proportsionaalselt nende energiasaldusega (mis määratakse kindlaks väiksema kütte- väärtusega muude kaassaaduste puhul kui elekter).
18. Punktis 17 osutatud arvutuse tegemiseks on jagatavad heitkogused $e_{cc} + e_l$ + need fraktsioonid e_p , e_{td} ja e_{ee} -st, mis eralduvad kuni protsessi selle etapini (kaasa arvatud), mil kaassaadus toodetakse. Kui kaassaadustele jaotumine on leidnud aset olulistsükli varasemas protsessietapis, kasutatakse viimases sellises protsessietapis kütuse vahesaadusele omistatud heitkoguste fraktsiooni sel eesmärgil kõnealuste heitkoguste kogusumma asemel.

Biokütuste puhul võetakse selle arvutuse eesmärgil arvesse kõik kaassaadused, sealhulgas elekter, mis ei kuulu punkti 16 reguleerimisalasse, välja arvatud põllumajanduskultuuride jäägid, sealhulgas õled, suhkruroo pressimis- jäätmad, terakestad, maisitõlvikud ja pähklikoored. Negatiivse energiasaldusega kaassaaduste energiasalduse väärtus on arvutuse tegemise eesmärgil null.

Jäätmete, põllumajanduskultuuride jääkide, sealhulgas õlgede, suhkruroo pressimisjäätmete, terakestade, maisitõlvikute ja pähklikoorte ning töötlemisjääkide, sealhulgas toorglütseriini (rafineerimata glütseriin) olulistsükli kasvuhoonegaaside heitkogused võrduvad nulliga kuni kõnealuste materjalide kogumise protsessini.

Rafineerimistehastes toodetud kütuste puhul on rafineerimistehas punktis 17 osutatud arvutuse tegemise eesmärgil kasutatav analüüsiüksus.

19. Biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_F kõige hilisem teadaolev tegelik keskmine heitkogus, mis tuleneb ühenduses tarbitud fossiilsest bensiinist ja diislist, ning millest on teada antud vastavalt käesolevale direktiivile. Kui sellised andmed ei ole kättesaadavad, kasutatakse väärtust 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

D. Biokütuste summeerimata väärtused

Viljeluse summeerimata väärtused: „ e_{ec} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupeedist toodetud etanool	12	12
Nisust toodetud etanool	23	23
Ühenduses maisist toodetud etanool	20	20
Suhkruroost toodetud etanool	14	14
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAAE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	29	29
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	18	18
Sojaoast toodetud biodiisel	19	19
Palmiõlist toodetud biodiisel	14	14
Taimse või loomse (*) õli jääkidest toodetud biodiisel	0	0
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	30	30
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	18	18
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli	15	15
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	30	30
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0

(*) Välja arvatud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1774/2002 3. kategooria materjaliks klassifitseeritud loomsetest kõrvalsaadustest toodetud loomne õli.

Töötlemise (sealhulgas elektri ülejääk) summeerimata väärtused: „ $e_p - e_{ee}$ ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupeedist toodetud etanool	19	26
Nisust toodetud etanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	32	45
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	32	45
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	21	30
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	14	19
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena põhku)	1	1
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	15	21
Suhkruroost toodetud etanool	1	1

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAEK taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	16	22
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	16	22
Sojaoast toodetud biodiisel	18	26
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	35	49
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	13	18
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	9	13
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	10	13
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	10	13
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	30	42
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	7	9
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	4	5
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	14	20
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	8	11
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	8	11

Transpordi ja jaotamise summeerimata väärtused: „e_{td}” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupreedist toodetud etanool	2	2
Nisust toodetud etanool	2	2
Ühenduses maisist toodetud etanool	2	2
Suhkruroost toodetud etanool	9	9
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAEK taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	1	1
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	1	1
Sojaoast toodetud biodiisel	13	13
Palmiõlist toodetud biodiisel	5	5
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	1	1
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	1	1
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	1	1
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli	5	5
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	1	1
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	3	3
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	5	5
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	4	4

Viljelus, töötlemine, transport ja jaotamine kokku

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupeedist toodetud etanool	33	40
Nisust toodetud etanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	57	70
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	57	70
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	46	55
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	39	44
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena põhku)	26	26
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	37	43
Suhkruroost toodetud etanool	24	24
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAEK taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	46	52
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	35	41
Sojaoast toodetud biodiisel	50	58
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	54	68
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	32	37
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	10	14
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	41	44
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	29	32
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	50	62
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	27	29
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	35	36
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	17	23
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	13	16
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	12	15

E. 2008. aasta jaanuaris turul mitteleidunud või turul üksnes tühistes kogustes leidunud uute biokütuste prognoositavad summeerimata vaikeväärtused

Viljeluse summeerimata vaikeväärtused: „*e_{cc}*” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	3	3
Puidujäätmetest toodetud etanool	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	6	6
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	4	4
Puidujäätmetest toodetud DME	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	5	5
Puidujäätmetest toodetud metanool	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	5	5
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Töötlemise (sealhulgas elektri ülejääk) summeerimata vaikeväärtused: „ $e_p - e_{ee}$ ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heite tüüpiline väärtus (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heite vaikeväärtus (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	5	7
Puidust toodetud etanool	12	17
Puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	0	0
Puidust toodetud DME	0	0
Puidust toodetud metanool	0	0
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Transportimise ja jaotamise summeerimata vaikeväärtused: „ e_{td} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	2	2
Puidujäätmetest toodetud etanool	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	2	2
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	3	3
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	2	2
Puidujäätmetest toodetud DME	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	2	2
Puidujäätmetest toodetud metanool	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	2	2
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Viljelus, töötlemine, transport ja jaotamine kokku

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	11	13
Puidujäätmetest toodetud etanool	17	22
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	20	25
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	6	6
Puidujäätmetest toodetud DME	5	5
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	7	7
Puidujäätmetest toodetud metanool	5	5
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	7	7
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	